

221**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA i REFORM ROLNYCH**

z dnia 19 lipca 1946 r.

w sprawie świadczeń sprzężaju na rzecz rolników.

Na podstawie art. 1 i 38 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Administracji Publicz-

nej oraz Ziemi Odzyskanych zarządzam, co następuje:

§ 1. W celu umożliwienia rolnikom, pozabawionym siły sprzężajnej, wykonania zbiorów i zasiewów zarządy miast i gmin, wiej-

skich nakażą dostarczenie przymusowe do dyspozycji powiatowych rad narodowych wszystkich koni zdatnych do pracy, a będących w posiadaniu ludności miejskiej i nierolniczej na okres 5 dni w czasie zbiorów i 5 dni w czasie prac siewnych w terminie i miejscu wskazanym przez powiatowe rady narodowe.

§ 2. 1. Na podstawie pisemnego zapotrzebowania powiatowych rad narodowych, wskazującego ilość niezbędnych koni z uprzężą, miejsce i czas ich dostarczenia oraz imię i nazwisko rolników, którym konie mają być przydzielone, zarządy miast i gmin wiejskich nakażą wykonanie świadczenia każdemu właścicielowi z osobna w ten sposób, by konie wraz z uprzężą były dostarczone przez właścicieli wprost do rolników, wskazanych w zapotrzebowaniu powiatowej rady narodowej.

2. Nakaz świadczenia winien zawierać:

- a) nazwisko, imię i miejsce zamieszkania właściciela koni,
- b) ilość koni wraz z uprzężą przeznaczonych do świadczeń,
- c) w jakich dniach ma być wykonana praca,
- d) imię, nazwisko oraz miejsce zamieszkania rolnika, któremu konie zostaną przydzielone,
- e) cenę przeciętnego dziennego wynagrodzenia za pracę koni.

3. Z każdego nakazu świadczenia winien być sporządzony i przechowany odpis.

§ 3. W stosunku do miasta stołecznego Warszawy otrzymane zapotrzebowanie powiatowa rada narodowa kieruje do zarządu m. st. Warszawy.

§ 4. Wykonanie świadczenia przez właściciela koni winno być stwierdzone przez miejscowego sołtysa na podstawie oświadczenia rolnika, korzystającego ze świadczenia.

§ 5. 1. Po dokonaniu pracy rolnik ma obowiązek dostarczyć konie z uprzężą z powrotem właścicielowi.

2. Przez cały czas świadczeń rolnik ma obowiązek żywić konie według norm dla ciężko pracujących oraz jest odpowiedzialny za stan koni i uprzęży. Właścicielowi koni przysługuje prawo do odszkodowania za straty powstałe z winy korzystającego ze świadczenia.

§ 6. 1. Nadto właścicielowi koni przysługuje prawo do wynagrodzenia pieniężnego od korzystającego ze świadczeń rolnika za każdy dzień świadczenia według cen ustalonych przez organa wystawiające nakazy świadczeń nie przekraczających jednak równowartości 15 kg żyta za jeden dzień świadczenia. Wynagrodzenie ma być uiszczane przez rolnika niezwłocznie po wykorzystaniu sprzężaju.

2. Właścicielom koni, którzy osobiście doglądają swych koni podczas dokonywania świadczeń, nie przysługuje prawo domagania się od rolnika dodatkowego wynagrodzenia.

§ 7. Pierwszeństwo do korzystania ze świadczeń sprzężaju posiadają:

- a) gospodarstwa, których właściciele lub członkowie ich rodzin brali czynny udział w walce z okupantem o Polskę demokratyczną,
- b) gospodarstwa, których właściciele lub członkowie ich rodzin odbywają czynną służbę w Wojsku Polskim.

§ 8. Formacje wojskowe oraz instytucje rządowe, samorządowe i użyteczności publicznej wolne są od obowiązku świadczeń, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 9. Uchylanie się od obowiązku świadczeń nakazanych niniejszym rozporządzeniem będzie karane w myśl art. 92 ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200).

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 30 czerwca 1947 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk